

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/ว ศบค

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖
ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และ
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารกลาง
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๑๔
โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

โรครุมเร้า

นายอุดม ข้าราชการ ได้ขาดราชการและไม่ได้ยื่นใบลาตามระเบียบของทางราชการ โดยขาดราชการครั้งที่ ๑ เป็นเวลา ๒๘ วันติดต่อกัน และครั้งที่ ๒ เป็นเวลา ๑๐๐ วันติดต่อกัน จากนั้นได้กลับมาปฏิบัติราชการตามปกติ นายอุดม ป่วยเป็นโรคแพ้ภูมิต้านทานตนเอง (SLE) และใช้ส้นหลังไม่สร้างเม็ดเลือดแดงมานานหลายปี โดยระหว่างที่รักษาอยู่ที่โรงพยาบาล นายอุดมก็ยังสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เช่น ขับรถยนต์ไปทำธุระส่วนตัวและไปพบแพทย์ตามนัดทุกครั้ง เมื่ออาการป่วยดีขึ้นสามารถไปปฏิบัติงานได้ แต่นายอุดม กลับไม่ไปปฏิบัติงานแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายอุดม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

บัตรเพื่อนเหมือนบัตรเรา

นายดำ ข้าราชการ ได้นำบัตรเครดิตที่เป็นของนายแดง ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงาน ไปเบิกถอนเงินสด โดยมีความเป็นมา คือ นายแดง ได้ทำบัตรเครดิต (บัตรสินเชื่อเงินสด) ของธนาคารแห่งหนึ่ง เมื่อธนาคารจัดส่งบัตรเครดิตมาให้นายแดง ณ ที่ทำงาน นายแดง ก็ลงชื่อและเก็บ

รักษาไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานโดยยังไม่ได้ใช้บัตรเครดิต ต่อมานายแดงได้รับโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่ของธนาคารแจ้งว่าเป็นหนี้บัตรเครดิต ๑๐,๐๐๐ บาท นายแดง แจ้งว่าตนไม่เคยใช้บัตรเครดิตเบิกถอนเงินสด หลังจากนั้นอีก ๑ สัปดาห์ ก็ได้รับแจ้งยอดหนี้บัตรเครดิตจากธนาคารเพิ่มเติมอีก ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อมาธนาคารแจ้งให้ทราบว่า มีบุคคลโอนเงินเข้าบัญชีชำระหนี้ให้แล้ว จำนวน ๓๒,๐๐๐ บาท แต่ยังคงมีหนี้คอกเบี้ยค้างชำระอยู่อีกส่วนหนึ่ง นายแดงจึงขอให้อายัดบัตรเครดิตและขอให้ธนาคารตรวจสอบจนรู้ว่าคนที่นำบัตรเครดิตไปเบิกถอนเงินสด คือ นายดำ เนื่องจากมีภาพถ่ายจากกล้องวงจรปิดขณะที่นายดำนำบัตร

เครดิตดังกล่าวไปใช้ ต่อมานายดำ ได้ถูกดำเนินคดีอาญาและศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาว่า นายดำ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๒๖๙/๕ และ มาตรา ๒๖๙/๗ ลงโทษจำคุก ๓ ปี ใจทักและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำคุก ๔๕ เดือน คดีถึงที่สุด และได้มีการจำคุกนายดำในคดีนี้

พฤติการณ์ของนายดำ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕(๔) และมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

ลูกกตัญญู

นางบัวคำ ข้าราชการ ได้ขาดราชการบ่อยครั้ง ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี คือ ในหนึ่งสัปดาห์ นั้น นางบัวคำ มาปฏิบัติงานประมาณ ๒-๓ วัน แต่ไม่ทุกสัปดาห์ โดยมีการละทิ้งหน้าที่ราชการ ทั้งเต็มวันและไม่เต็มวัน แต่ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นวันใดบ้าง เนื่องจาก

นางบัวคำ ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติงานย้อนหลังครบทุกวัน นางบัวคำ ได้รับสารภาพว่าเหตุที่ตนไม่มาปฏิบัติราชการดังกล่าวเนื่องจากมีภาระต้องพามารดาไปเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลต่างๆ จำนวน ๓ แห่ง สัปดาห์ละ ๑-๒ วัน

พฤติการณ์ของนางบัวคำ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

ยาแผนไทย

นางสาวแฉ่ม ได้ให้การรักษาพยาบาลนางช้อย ที่ รพ.สต. ซึ่งป่วยด้วยอาการ มีเศษหินกระเด็นเข้าตา โดยนำยาสมุนไพร คือ น้ำมันเหลืองหรือน้ำมันพุทธรักษา (ว่านร้อยแปด)

หยอดตาให้กับนางช้อย หลังจากนั้นระหว่างที่นางช้อย เดินทางกลับบ้านก็มีอาการแสบตาและมีน้ำตาไหล จึงแวะซื้อน้ำยามาล้างตาและยังมีอาการตาพร่ามัว มองเห็นเป็นจุดดำๆ เห็นภาพไม่ชัดเจน ที่ผ่านมานางสาวแฉ่ม นิยมใช้ยาสมุนไพรดังกล่าวใส่แผลให้กับคนไข้ที่มารับการ รักษา ทั้งนี้ ยาสมุนไพรดังกล่าวไม่มีสรรพคุณที่ผ่าน

การรับรองว่าสามารถใช้เป็นยารักษาดวงตาหรือรักษาแผลได้

พฤติการณ์ของนางสาวแฉ่ม เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และ มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

ดูงานแถม

นางแดง ข้าราชการ เป็นผู้รับผิดชอบและจัดทำโครงการศึกษาดูงานพัฒนาศักยภาพบุคลากร ในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข เป็นเวลา ๕ วัน โดยคณะเจ้าหน้าที่ที่ไปศึกษาดูงานประกอบด้วย

เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ รวม ๒๐ คน และได้เบิกจ่ายเงินราชการ เป็นค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และอื่นๆ รวมประมาณสองแสนบาทเศษ แต่ในระหว่างวันที่ต้องเดินทางไปราชการเพื่อศึกษาดูงานตามที่ได้ระบุไว้ในโครงการดังกล่าว กลับปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้ไปทำกิจกรรมในเรื่องส่วนตัวซึ่งไม่ใช่งานราชการ จำนวน ๒ วัน ส่วนวันอื่นนอกจากนั้นคณะเจ้าหน้าที่ทั้งหมด

ได้ไปศึกษาดูงานจริงที่ ๒ จังหวัด รวม ๕ แห่ง คือ ที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ มหาวิทยาลัย
ของรัฐ และ รพ.สต.ทั้งนี้ ในการไปศึกษาดูงานแต่ละแห่งได้มีการมอบของที่ระลึกให้กับ

หน่วยงานที่ไปดูงาน และบางแห่งพบว่ามีการ
ลงนามไว้ในสมุดเยี่ยมด้วย และต่อมาได้มีการ
คืนเงินที่เบิกจ่ายไปทั้งหมดให้กับทางราชการ
ครบถ้วนแล้ว

พฤติกรรมของนางแดง ดังกล่าว เป็นการ
กระทำวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่ง
หน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนหรือ
ผู้อื่นตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔
ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ

๑. ข้าราชการไม่มาทำงาน เบิกจ่ายเงินเดือนให้ไม่ได้

ปรากฏว่ามีส่วนราชการและหน่วยงานหลายแห่งได้ทำการเบิกจ่ายเงินเดือนให้กับ
ข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทั้งที่มีการขาดราชการบ่อยๆ หรือที่ขาดราชการติดต่อ
ในคราวเดียวกันเกิน ๑๕ วัน ซึ่งบางแห่งเรื่องก็ยังคงอยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวน
ทางวินัย โดยไม่ได้หยุดเบิกจ่ายเงินให้แก่ข้าราชการ
ทำให้ทางราชการเสียหาย ทั้งนี้ เนื่องจากไม่ทราบ
ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง คือ มาตรา ๑๖ แห่ง
พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ.๒๕๓๕ ที่บัญญัติ
ไว้ว่าห้ามจ่ายเงินเดือนให้กับข้าราชการสำหรับวันที่
หนีราชการ และคำว่า “ขาดหรือหนีราชการ” นั้น
กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๓๑/๑๘๙๒๐
ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๐ ให้ความหมายไว้ว่า
“ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือมาลงเวลาเพื่อปฏิบัติ
ราชการแล้วไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ได้รับอนุญาตการลาตามระเบียบว่าด้วยลา
(รายละเอียดตามที่แนบท้ายนี้)

๒. ไปรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพายของตนเอง เบิกค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการไม่ได้

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป จะมีข้าราชการไปรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพายของตนเองที่กรุงเทพฯ จำนวนมาก แม้ว่าทางกระทรวงหรือกรมได้มีหนังสือแจ้งข้าราชการให้ไปรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพายก็ตามก็ไม่ถือว่าเป็นการสั่งการให้ข้าราชการผู้นั้นเดินทางไปราชการแต่อย่างใด ทั้งนี้ ข้าราชการที่ไปรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพายของตนเองดังกล่าวไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ไปราชการ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าที่เช่าที่พัก ได้แต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามนัยหนังสือตอบข้อหารือของกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๐๒/๑๙๙๑ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ หากมีการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวโดยเจตนาทุจริตฉ้อโกงเงินราชการ อาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๓/๐๙.๒/ว๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๖ (รายละเอียดตามที่แนบท้ายนี้) และเมื่อมิใช่เป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวตามกฎหมายดังที่ตอบข้อหารือแล้ว ก็จะต้องขอลากิจส่วนตัวไปเพื่อการดังกล่าว และไม่สามารถที่ขออนุมัติไปโดยมิถือเป็นวันลาได้ เนื่องจากการที่ข้าราชการไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิถือเป็นวันลา นั้น เป็นอำนาจเฉพาะของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ

นางสาวแคทรียา อินทร์เต็ก นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง เงินเดือนของข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ หรือที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี เสนาธิการ

ตามที่พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ข้าราชการที่ขาดหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ" และวรรคสอง (ในมาตราเดียวกันนี้) บัญญัติว่า "ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือตามกฎหมายที่คณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี" นั้นปรากฏว่า ยังมีส่วนราชการบางหน่วยงานจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการ หรือเมื่อได้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ไปแล้ว แต่มาปรากฏในภายหลังว่า ข้าราชการผู้นั้นขาดหรือหนีราชการ ก็ไม่มีการติดตามนำส่งเงินที่เบิกเกินไปนั้นคืนคลังในขณะนั้น จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินเดือนให้เกินสิทธิ ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการติดตามเรียกคืนในภายหลัง และทำให้เงินงบประมาณเราจ่ายต้องรั่วไหลอีกทางหนึ่งด้วย ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงขอเรียนขอความเข้าใจวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ดังนี้

1. กรณีที่ปรากฏว่า ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการหรือได้มาลงเวลาเพื่อปฏิบัติราชการแล้ว แต่มีได้มาปฏิบัติราชการ และไม่ได้อื่นไปลาหรือขออนุญาตลาให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา ต้องถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดหรือหนีราชการ เงินเดือนสำหรับวันที่ขาดหรือหนีราชการนั้นจะจ่ายให้ไม่ได้ ตามนัยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น

2. สำหรับข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น ๆ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างระยะเวลาที่ได้นั้น จะต้องมิกฎหมายหรือมีมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี กำหนดไว้เท่านั้น เช่น เงินเดือนระหว่างพักราชการตามพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ เงินเดือนข้าราชการซึ่งไปศึกษา ฝึกอบรม ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ ฯลฯ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดด้วย

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) สุนทร เตชะไพบ
(นายสุนทร เตชะไพบ)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
กองอนุมัติจ่าย 1
โทร. 2759124

หมายเหตุ พรฎ.การจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ.2535 มาตรา 16 "ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผล อันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการ"

(สำเนา)

ที่ กค ๐๕๐๒/๑๙๙๑

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กท. ๑๐๔๐๐

๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม ๑๐๐๑(๗)/๐๔๗๘ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒขอหารือในกรณีที่ข้าราชการในสังกัด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ เดินทางไปปฏิบัติภารกิจและขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. กรณีข้าราชการในสังกัดได้รับการคัดเลือกเป็นข้าราชการดีเด่นและต้องเดินทางไปร่วมงานเพื่อรับเกียรติบัตรข้าราชการดีเด่น ณ ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ

๒. กรณีข้าราชการในสังกัดได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นสายสะพาย และไปร่วมพิธีพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นสายสะพาย ณ ศาลาดุสิดาลัย กรุงเทพฯ

การเดินทางทั้ง ๒ กรณี จะถือเป็นการเดินทางไปราชการและมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามมาตรา ๑๓(๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พ.ศ.๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเดินทางไปราชการชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓(๑) ได้แก่ การเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงาน ซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติ ราชการโดยปกติ หมายความว่า เป็นการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบตามปกติของข้าราชการหรือส่วนราชการโดยตรงนอกที่ตั้งสำนักงาน

กรณีที่หารือ การเดินทางของข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ เพื่อไปร่วมงานรับเกียรติบัตรข้าราชการดีเด่น และเพื่อไปร่วมพิธีพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่กรุงเทพมหานคร ทั้ง ๒ กรณีมิใช่การเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่อยู่ ในความรับผิดชอบตามปกติของข้าราชการหรือส่วนราชการโดยตรงนอกที่ตั้งสำนักงาน ดังนั้น การเดินทางไปร่วมงานดังกล่าวจึงมิใช่การเดินทางไปราชการชั่วคราว ตามนัยมาตรา ๑๓(๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมงานดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ)

ปรีดี บุญยัง

(นายปรีดี บุญยัง)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

กองกฎหมายและระเบียบการคลัง

โทร.๒๗๓๙๕๗๓

ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๘

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖

เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ

เรียน (เวียงนครหลวง ทบวง กรม และจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๕๐๕/ว ๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มติ ก.พ. ว่าการที่ข้าราชการทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการ โดยทำการเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางตลอดจนเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง และความร้ายแรงแห่งกรณีและพฤติการณ์ มิได้ยิ่งหย่อนไปกว่าการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่ส่วนมากมักจะลงโทษกันเพียงสถานเบาหรือให้ออกจากราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ จึงยังมีการกระทำผิดกันอยู่เนือง ๆ ก.พ. เห็นว่าเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและปราบปรามในเรื่องนี้ กระทรวงทบวงกรมควรลงโทษผู้กระทำผิดดังกล่าว ในสถานหนักทำนองเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ ก.พ. พิจารณาเห็นว่า มติดังกล่าวได้มีไว้ตั้งแต่ขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ใช้บังคับ ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับเรื่องการให้ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว และการพิจารณาโทษในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนใช้สิทธิเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางตลอดจนเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จนี้ เป็นกรณีที่ควรพิจารณารายละเอียดพฤติการณ์ในแต่ละรายซึ่งอาจไม่เสมอเหมือนกัน และองค์ประกอบความผิดก็แตกต่างกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีจึงเป็นเรื่องที่ควรพิจารณารายละเอียดพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดเป็นราย ๆ ไป ถ้าเป็นกรณีที่ได้ความว่าเป็นการใช้สิทธิขอเบิกเงินจากทางราชการเป็นเท็จ โดยเจตนาทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการอย่างแน่ชัด ก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติก้าวอย่างร้ายแรงที่จะต้องลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ชนะ อินสว่าง

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓